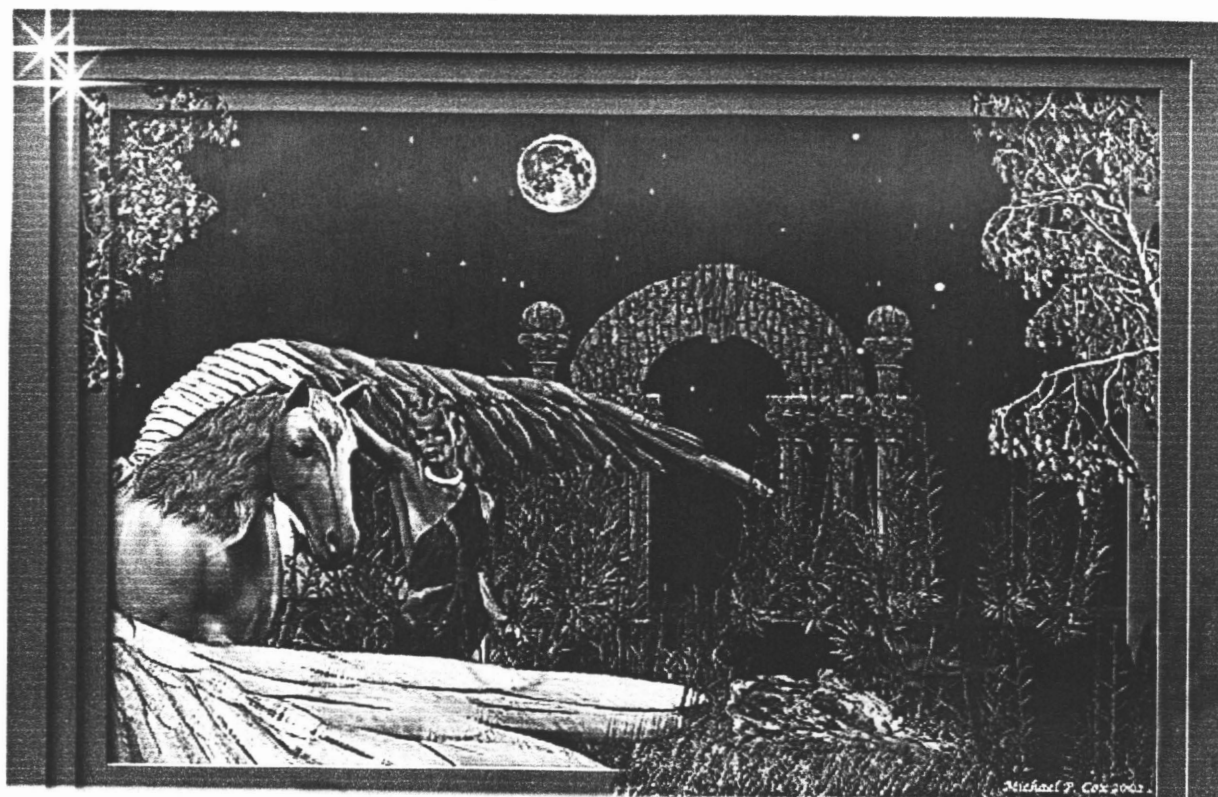

UFO - 77

NR 1 2004

Västerbergslagens
UFO förening

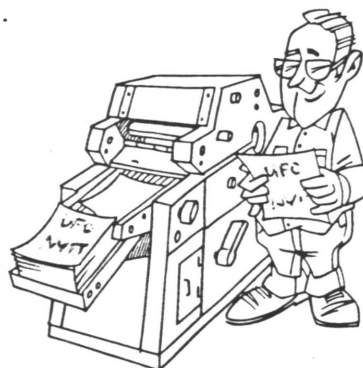

Ufo-Nytt

- Sid 2 Förord
- Sid 3-8 Rapporter
- Sid 9 Mångalen
- Sid 10 Flygvapnet säger...
- Sid 11 Föremål syntes gå in i...
- Sid 12 Stort korsformat flygande föremål...
- Sid 13-14 Raketen slog ner i sjön
- Sid 15 "Jag tror inte på flygande tefat"
- Sid 16 Det mystiska Marteboljuset
- Sid 17-19 Kontakt av tredje graden
- Sid 20-21 "källa Harald T Wilkins"
- Sid 22 West Yorkshire + Beckenham
- Sid 23 East Yorkshire + Arundel
- Sid 24 Div "klipp"

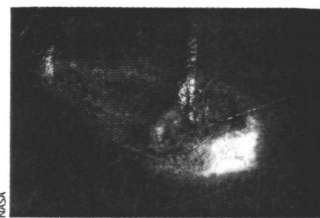

● Kal hade lagt på hullet den senaste tiden. På spårvagnen hamnar han bredvid en mager skrika till fruntimmer som irriteras över att Kal brer ut sig över halva hennes plats också.
– Folk skulle minsann få betala efter vikt, muttrar hon.
– Då var det la ingen idé att stanna och ta upp dej!

UFO NYTT är Västerbergslagens UFO-förenings medlemstidning.
Den utkommer 4 ggr/år. Medlemsavgiften är 125:-/ år

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING
STIMMERBOVÄGEN 43, 77790 SMEDJEBACKEN
TEL 0240 79135 PG 16099-4
Hemsida: <http://come.to/vbufo>

Gasskivan (grön) håller på att blåsas bort av ljus från stjärnan Theta 1 Orionis.

Nybildade solsystem blåser omkull

ASTRONOMI Nya bilder från Hubble visar hur välutvecklade gasskivor – på god väg att bilda planeter – håller på att blåsas bort av ljuset från mycket varma och ljusstarka stjärnor i Orionnebulosan. En av stjärnorna är Theta 1 Orionis. En stor välutvecklad gasskiva, som redan innehöll många stora stoftkorn och småstenar, höll på att förångas i det ultraviolette ljuset och en intensiv vind från stjärnan. Upptäckten tyder på att solsystem kanske är sällsyntare än man hittills trott. Möjligen förstörs upp till 90 procent av alla gas- och stoftskivor, innan de hinner bli äkta solsystem.

PANKSTEK.

(Vanligast veckan innan avlöning.)

FÖRORD.

Återigen har vi ett nytt år med nya drömmar och möjligheter. Kanske just detta år innebär ett stort lyft för UFO-fenomenet. Vi behöver en större öppenhet fortfarande i ämnet, från alla håll.

UFO SVERIGE har kommit långt i sin undersöknings teknik, jag tror faktiskt, att vi har kommit längst av alla i Europa. Kanske vi även slår USA m.fl. Vi är dom enda som utbildar fältforskare och följer upp våra kunskaper år efter år. Förhoppningsvis skall detta leda till en bättre och bredare analys av UFO-fenomenet.

Tyvärr så är vi få som arbetar aktivt i frågan och många föreningar har stora problem idag. Grupper bildas och det är bra, men det finns en negativ aspekt också. Grupper har inte samma ansvar som en förening. Dom spricker fort och tar inte ansvar för ett arbete. Vi måste nu arbeta mera aktivt för att få in nya krafter, om inte allt skall klinga ut i intet.

I vår är det exakt 30 år sedan jag var på ett UFO-informationsmöte med Torvald Bertelssen. Det var i Grängesberg och lokalen var fullproppad med folk. Det var mycket spännande. Vi var 5 tjejer som åkte dit istället för att gå på syjunta. Efter det mötet har det inte blivit så mycket sytt.

Livet blev inte detsamma sedan, det blev mer intressant. Man fick fler vänner och mera "jobb" ideellt förstås. Är man intresserad av ufo-ämnet, så är det svårt att släppa gåtan, man vill ha ett svar oavsett vad det är. Astronomin idag är spännande med nya rön varje vecka. Här har forskare haft fel ett otal gånger, teorier är teorier sanning är sanning.

UFO-fenomenet kan faktiskt vara vad som helst, känt eller okänt. Tillsammans kan vi kanske greppa frågan rätt. Man blir aldrig fullärd inte heller för gammal eller ung. Men ett starkt intresse måste man ha.

GUDRUN.

Vi anar det sjätte sinnet

LONDON. Det finns ett sjätte sinne. Det anser sig en grupp forskare vid universitet i British Columbia, Kanada, ha funnit i en undersökning. Enligt deras forskningsrapport kan var tredje person känna på sig att en förändring av nå-

got slag är på gång.

- Man kan inte riktigt säga vad det är, det handlar om en magkänsla. Men man ska lita på sin känsla, säger Ron Resnik vid universitetet i tidningen New Scientist.

Leif Kasvi**VÄDUREN**

(21 mars - 20 april)
Det mystiska tilltalar dig just nu. Allting från ufo:s till gamla lärosatser från främmande kulturer.

RAPPORTER.

En rapport av äldre datum har inkommit till oss. Vi kan inte utelämna rapportören, men vi delger er rapporten som sådan.

UFO-VITNE: Anonym.

PLATS: Jakobsberg, Järfälla.

TID: 1986, augusti. Klockan 11.35

VÄDER: Solsken.

OBSTID: 5-15 sek.

Berättelsen:

Vi hade stängt butiken för lunch och var på väg från Weddesta industriområde, ner mot en restaurang i Jakobsbergs centrum. Trafikljusen vid Mälarvägen visade rött så jag stannade där. Där var någonting, som sade mig att titta till vänster i Mälarvägens längdriktning, vad det var för något vet jag inte. Skogen gav en obruten horisontlinje, men mitt för vägen bildades som ett fönster, i det fönstret visade sig något som gör mig mycket häpen. Där flyger tre stycken helt svarta trianglar på högkant med en spets framåt, dessa flyger i en perfekt formation. Längre till vänster och lite högre upp finns ytterligare 2 stycken, men dessa är på grund av avståndet endast 30% av de övriga. Jag uppmärksammade flickan till höger om mig att titta på dessa farkoster. Hur mycket hon hann se vet jag inte, hon var konfunderad, men så inte så mycket. Hon satt på fel sida och fick böja sig djupt för att se ut genom vänster dörrfönster. Avståndet dömdes till 5-6 km.

Dessa farkoster måste ha befunnit sig över Mälaren. Kanske någon i Kungsängen, som ligger 6 km. nordväst ut har sett något. Dessa farkoster "trianglar", färdades i maklig takt mot nordväst, ungefär som ett sportplan och försvann bakom en skogsridå. Dessa sekunder har inte lämnat mig oberörd, man känner en tomhet inombords, då man inte kan förklara varken för sig själv eller andra vad man sett.

Jag väcktes tillbaka till verkligheten av ilskna signaler från min hustru som satt i bilen bakom mig. Jag hade inte upptäckt att det blivit grönt. Jag kunde inte uppfatta något ljud från farkosterna.

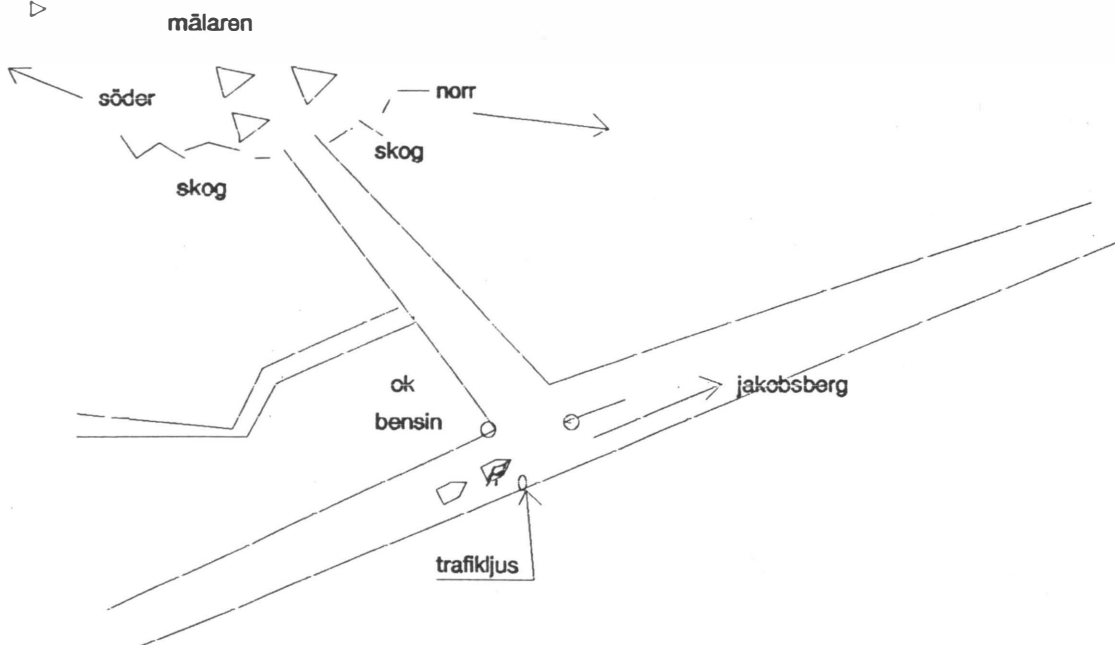
Jag har talat med en person på F8, som jag känner mycket väl. Han har varit stridspilot. Jag frågade om det förekommit någon flygaktivitet i luften denna dag, svaret var nej.

4.

Min nästa fråga var om något av flygvapnets flygplan kan få denna silhuett och som kan framföras på detta sätt, svar nej.

Min sagesman sa till mig, att det troligen var ett UFO som jag sett. Han var förtrogen med dessa då han under många år varit stridspilot i det Svenska försvaret. Vad jag än sett, vill jag rapportera det. För något underligt var det.

2.

5.

PLATS: Vägen mellan Strängnäs och Enköping.

TID: 1984, oktober. Klockan 13-14.00

VÄDER: Regn och grått.

OBSTID: 10-15 sek.

VITNE: Anonym.

Vi hade kört någon mil från Strängnäs, jag satt i passagerarstolen tillbakalutad. Min son körde. Skogen stod tät på båda sidorna av vägen, det syntes ca 4 km rakt fram. Det syntes en vägg av skog, mitt i synfältet stod en hög gran, mycket närmare än alla andra. Från vänster sida, just ovanför den jämna skogslinjen, kommer en boll med en CD-skivas storlek på en armlängds avstånd. Den hade ett underbart ljus, guld tonat med en yta som glittrade. Den rörde sig mot Stockholm med en fart som ett sportplan. Den försvann bakom den höga granen och kom fram på den andra sidan, där den satte en fruktansvärd fart i ca 45 grader rakt upp i molnen i en skarp vinkel. Även min son såg det konstiga ljuset.

TID: 1961-62? December. KL.ca 20.00

PLATS: Rumsele, 2 mil, Sollefteå 9 mil, Östersund 12 mil

VÄDER: Torrt, klart.

VITNE: Anonym.

Berättelsen:

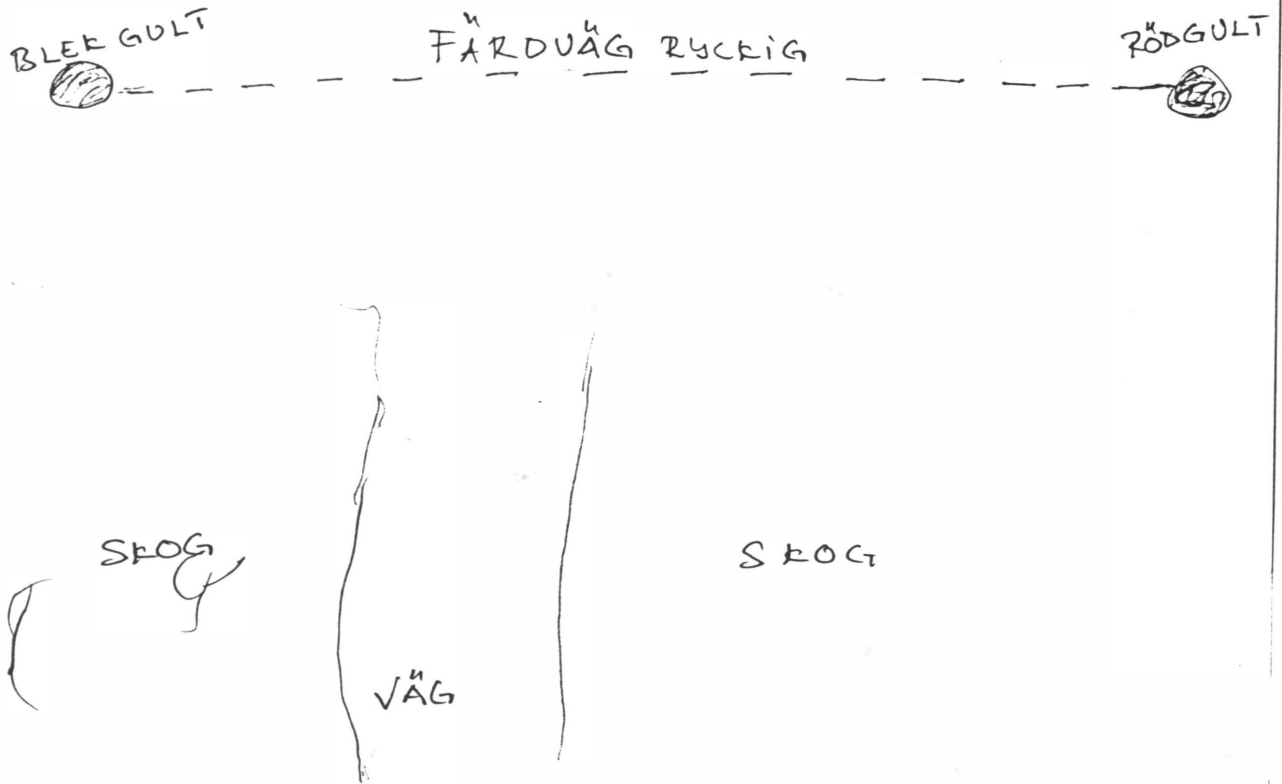
Detta hände i början på 60-talet, i början av december. Vi var ett gäng ungdomar som hade besökt grannbyn. Vi åkte spark, vi var på väg hem när vi såg fenomenet.

Vi stod längst upp i en lång backe, med utsikt över trakten då någon ropade att vi skulle titta upp på himlen. Det kom något flygande över trakten. Det var större än en fullmåne. Skenet från det var konstigt, det lyste inte upp som en fullmåne. Det var nästan ett blekt sken. Det for inte med jämn fart utan det verkade som det studsade fram. Vi såg det i kanske 1-2 minuter sen försvann det bakom skogen. Innan det försvann ökade det hastigheten. Det blev samtidigt elavbrott i trakten. Vi såg en by från stället där vi stod, därför såg vi att det blev strömlöst. Det ändrade även färg innan det försvann.

Det finns även fler vittnen till denna händelse som vi lyckats spåra.

Fältforskare: Gudrun Andersson.

Uppföljning: Det finns inga rätta datum eller år. Intressant rapport.

DATUM: 1999 06 24.

TID: ?

PLATS: Östersund.

VITTNE: Anonym.

Vittnet säger:

Dagen innan midsommarafton sitter jag på balkongen och blir varse något, som blänker till på himlen. Jag ser något som liknar flygplan, men det går för fort och har fel färg och form.

Då går jag in för att hämta en kikare för att kunna se bättre. När jag kommer tillbaka har det ändrat form när jag tittar i kikaren. Det ser ut som en triangel.

Föremålet ser ut att stå stilla ett tag, ett par minuter kanske, sedan börjar det fara fram som en fluga på ett fönster. Det varade väl i en 20-30 minuter.

7.

Det försvann när ett SAS-plan kom in för landning i mitt synfält. UFO SVERIGE sa, att det kunde vara ett plan som var på väg in för landning som jag sett.

1. Har aldrig sett ett flygplan på väg in för landning i den riktningen.
2. Skulle det vara det, skulle jag sett ner till Arlanda.
3. Jag skulle inte velat vara med på den flygningen, med alla dessa kurs och fartförändringar. Tror inte att SAS skulle ha en sådan pilot vid spakarna. Det finns inga plan, som skulle hålla för sådan flygning.

Uppföljning: På utredning.

Handläggare: Gudrun Andersson.

DATUM: 2003 12 28

TID: 18.25.

PLATS: Orsa.

VITNE: Dahlin-Zettergren.

Vi var ute och åkte fyrhjuling i skogen, då vi kommer till kraftledningen ser vi ett starkt sken i ögonvrån. Vi tror att det är skotrar som är ute och åker, vi stannar och tittar och uotäcker att det inte är några skotrar utan något helt annat. Vi stänger av hjulingen och släcker också ner ljuset för att kunna se bättre, det här är spännande och yngsta sonen frågar vad det är, men varken jag eller min dotter kan förklara.

Ljuset blinkar och släcks om vartannat, tanken om att någon är i en nödsituation slår oss. Vi hör inget ljus, så vi förmodar att det är långt ifrån. Skenet är gult, vitt och starkt, det rör sig i cirklar och ofta försvinner det. Då blir det becksvalt, som om någon signalerar. Plötsligt syns skenet igen och nu kan vi också se, att det tar en form av en triangel rller ett upp och nervänt V, från att vara ett V, blir det tre stycken V, mycket vackert. En auracirkel omger skenet och vi gapar av förvåning. Det här är fantastiskt vackert och en speciell upplevelse, och jag är mycket glad att jag inte var ensam om att få uppleva det. Då hade väl övriga familjen trott att jag blivit tokig.

Kan någon förklara detta?

Uppföljning: Intressant rapport. Koll med skogsavverkning. Under utredning.

Fältforskare: Gudrun Andersson.

Datum: 2004 01 07

TID: 02.20

PLATS: Örebro, Marieberg.

VITNE: Sören Andersson:

Sören berättar:

Jag kör lastbil mellan Borlänge och Hova, som ligger bredvid Mariestad. Onsdagen den 7/1 körde jag en sådan tur. När jag kom i närheten av Marieberg, på sidan av Örebro, fick jag syn på ett stort svart föremål, snett framför lastbilen. Föremålet var ca 12 meter långt, men inte ett ljus och inte ett ljud kunde höras. Avståndet till föremålet var ca 150-200 meter. Vädret var mulet. Jag körde i ca 90 km när jag mötte fenomenet. Jag kan endast se det i ca 1 och en halv minut. Jag är absolut säker på, att det inte var något flygplan eller helikopter. Jag vet inte vad det kunde vara. Klockan var ca 02.20, alltså mitt i natten och väldigt lite trafik, även fast det var på E 6an.

Handläggare: Bengt Karlsson.

Uppföljning: Under uppföljning.

Föremålet helt svart

Örebro ← Lastbilen E 6 Göteborg

E 6

○ ← vindkraftverk ○

Föreningen inväntar ytterligare rapporter. Ett flertal observationer inkom de första dagarna på nya året. Vi vet att UFO-ballonger är på modet, men några av rapporterna verkar intressanta och har ovanlig form. Vi återkommer med dessa bara dom inkommit till oss.

Mångalen

Jag förstod det redan innan jag såg det!

Hon ser bara lite trött ut där hon sitter vid datorn på morgonen. Men hon är alldeles slut, hävdar hon.

– Har inte sovit en blund – och naturligtvis var det fullmåne när jag tittade efter...

Att havets ebb och flod står under inverkan av månens dragningskraft är vetenskapligt klarlagt. Men att sjuttio procent vatten i vår kroppsvikt skulle ge en mänsklig reaktion tycks vara något obevisbart.

Och ändå...

Det har skrivits kilometervis med text om den vita lyktan däruppe. Vi hyllar månen på kräftskivor, i låtar och på film. Cher blev mångalen tillsammans med Nicholas Cage. Tomtens silhuett avtecknar sig mot rund gul glad måne i Disneys julaftonstolkning.

Vampyrer eller inte, månen verkar påverka omgivningen och oss själva.

Redigerarkollegan drabbas inte av ångest eller behov att hugga tändarna i någon. Hon blir bara så omotiverad att koppla av när hon lagt huvudet på kudden för att sova.

För egen del blir jag effektiv – men bara i planerande och tankar. Räknar ut allt jag ska göra, allt jag måste ta itu med, är tvungen att komma ihåg.

Det är bara det att natten är sen och jag borde sova, jag får fixa allt i morgon i stället.

"If tomorrow never comes" sjunger Ronald Keating och det vore ju förfärligt – men åtminstone tycks min hjärna uppfatta det som fullt realistiskt där, medan månstrimman kittlar hörnet på min kudde och det är omöjligt att ligga stilla. Plötsligt får idéerna

inte ens plats under trasselfrisyren. Bäst att skriva upp vad som måste göras. Trevar på bordet intill sängen, pennan som alltid ska ligga där rasslar i golvet. Kärleken vänder på sig, har ingen svårighet att snusa vidare. Han får en arg blick, censurerad av mörkret, bara för att hans nattro är så uppenbar.

Lutar mig över sängkanten, letar på måfå, men pennan är försvunnen, har rullat iväg någonsans i allt det dunkla. Kanske slukad av en hungrig dammrätta under sängen? Lika bra det, orkar i alla fall inte tända lampan, eller leta efter papper att skriva på och han som just nu samvetslöst drömmer vidare skulle kanske inte uppskatta att jag använde hans halvlästa bok som anteckningsbas. Skulle säkert opponera sig – i morgon, när han vaknar. Just nu är han långt borta i trivsamma drömmar, verkar det som.

Totalt omedveten om att jag faktiskt kunde behöva underhållning och sympati ler han rart i sömnen och trevar efter ännu en kudde att stjäla.

Jag drar täcket över ena örat och försöker sova, nu är jag faktiskt trött... Ett bakgrundsljud når sakta in i hjärnvindlingarna, ett gnissel från en lastbil som bromsar eller möjligen en natttrosslig fiskmå som provar rösten. Svisch, så kommer ännu en tanke farande, plötsligt klarvaken inser jag att jag glömt något viktigt. Frågan är bara vad...

Borta är chansen att somna om, nu ska här produceras idéer. Klockan närmar sig fyra och nu börjar räkneexemplen ramla in. Om jag somnar nu får jag bara sova tre timmar – i praktiken innebär det att alla idéer som var så bra, allt jag måste göra i morgon inte blir av – jag kommer att vara för trött...

Märkligt ljusfenomen

MORA

► Många har hört av sig till tidningen angående ett märkligt ljusfenomen över Mora vid skymningsdags på fredagen.

En diskformad skiva lyste intensivt på den mörka himlen i samband med solnedgången. Det var mycket effektfullt.

En förklaring på fenomenet kan vara att det på hög höjd fanns en molnslinga som lystes upp av den dalande solen.

FLYGVAPNET SÄGER: UFO ÄR VERKLIGHET.

Många människor frågar mig, varför tror du på UFO? Under tiden jag var i flygvapnet jagade jag dem, och jag såg trovärdiga meddelanden som vittnade om deras verklighet. Det följande meddelandet är baserat på ett vittnesmål av en högt uppsatt svensk flygofficer.

Det finns tusentals av dokument på National Arkiven som bevisar att US militären (Förenta Staterna) också tror på dess existens. Till exempel: Dessa National Arkiv offentliggör topphemliga anteckningar daterade 4 nov. 1948, som klart visar att USAF (United States Air Force) var engagerade i fråga om UFOs.

Amerikas flygvapen på Europas underrättelsekontor sände ett meddelande till statens huvudkontor:

För någon tid har vi varit engagerade av återkommande rapporter om flygande tefat. De återkommer periodvis, och fortsätter att visa sig svävande över Neubibergs flygbas omkring 30 minuter enligt observationer. De har rapporterats av så många och från så många olika platser, att vi är övertygade om att de inte bör nonchaleras utan måste klargöras på någon basis, som kanske något bortom vårt verksamhetsfält och vårt nuvarande intelligenstänkande.

Ett av dessa objekt observerades av en svensk teknisk expert helt nära sitt hem vid sjöstranden. Föremålet kraschade eller landade i sjön, och han noterade omsorgsfullt dess astronomiska läge från sin observationsplats. Svenska underrättelsetjänsten var tillräckligt säkra på hans observation för att skicka dit ett team sjömilitärer för att undersöka platsen.

Arbetet gjordes under besök av USAFE officerare. Dykare hade tidigare upptäckt en krater på sjöns botten som inte var utsatt på kartan. Ingen vidare information är tillgänglig, men vi är utlovade kännedom om deras resultat. Enligt deras uppfattning var observationen tillförlitlig, och de tror att fördjupningen på sjöns botten, som inte syntes på sjökartan, i själva verket förorsakats av ett flygande tefat. Även om mottagandet av denna teori sätts på det hala med en mängd av frågor och sätter mycket av tankegångar i ett annat ljus, är vi benägna att inte misstro denna något uppseendeväckande teori, så länge det stämmer överens med ett öppet sinne om huvudtemat. Vad är dina reaktioner?

Tack till Ryan.A.Wood och Nick Redfern.

Ur UFO Journal, juni 2003.

FÖREMÅL SYNTES GÅ IN I ETT ANNAT FÖREMÅL I FRANKRIKE.

MARSEILLES - Paul Harmans skriver från Nederländerna: År 1974, var jag sjöman ombord på en 70.000 tons oljetanker "Diloma", ägt av Shell-tankers. Vi var satta i en torrdocka i Marseilles i Frankrike.

Omkring 17 oktober 1974, befann sig 8 besättningsmedlemmar på akterdäck, väntande på vatten att fylla torrdockan. Klockan var omkring halv 2 på eftermiddagen, himlen var klarblå och ett skinande ljus svävade över staden. Det flög på ungefär 150-meters höjd omkring 1-2 km från torrdockan.

Ljuset var skinande som en stjärna och hade en diameter som 1/4 del av fullmånen. Vi hörde inget ljud komma från det främmande ljuset, så det var troligen inte en helikopter, den kan lätt höras på det avståndet. Vår sjöofficer var ganska säker på att ljuset varken kunde vara en stjärna eller en planet.

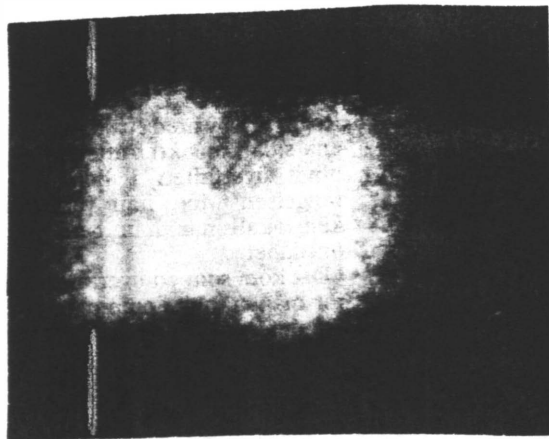
Efter 30 minuter var ljuset fortfarande på samma ställe, och vi fick då se ett mindre ljus som sakta rörde sig ut från staden i riktning mot det stora ljuset. Då det stora ljuset närmade sig, saktade det mindre ljuset hastigheten och gick mycket sakta in i det stora ljuset.

Vi var alla chockade. Fem minuter senare flög ljuset otroligt fort rakt upp och försvann spårlöst.

Jag är en 17 år gammal pojke, och jag visste ingenting om UFO:s. Efter min observation började jag läsa mängder av UFO-böcker, och jag började faktiskt tro.

Läs mer om min observation på <http://WWW.ufowijzer.nl>.

Tack till Peter Harmans, Nederländerna.

Tchad, Afrika, 30/6 1993. En grupp franska forskare ombord på ett Concordeplan lyckas filma ett okänt objekt

STORT KORSFORMAT FLYGANDE FÖREMÅL RAPPORTERAT I KANADA.

Terrace, BC - 10,55 på kvällen, endast 1/2 km väster om Terrace, såg två vittnen ett extremt stort föremål flyga mycket lågt i förmörkad sky över Skeena floden den 8 apr. 2003. De rapporterade seendet av ett enormt mörkfärgat föremål i form av ett flygande kors.

Vittnenä säger, att kroppen av föremålet säkerligen var längre än vingbredden. Det rörde sig mycket sakta och utan ljud. Underdelen av föremålet hade 6 paneler med färgade ljus.

De kunde inte avgöra höjd eller tjocklek på flygkroppen. Det var mörkt och de skinande färgade ljusen på undersidan skymde utsikten. Observationen varade nästan 10 sek. innan de förlorade den ur sikte, beroende på trädgränsen som skymde deras utsikt. Föremålet var i storlek av ett 737 jet flygplan, men det hade inga blinkande ljus. Brian säger: "Jag tog emot en liknande rapport förra året."

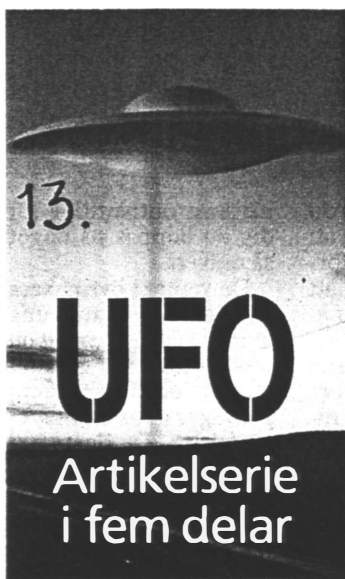
Ur UFO Journal, juni 2003

RULLANDE FÖREMÅL RAPPORTERAT I KENTUCKY .

LOUSVILLE- Vittnet rapporterade ett främmande föremål, som sakta rörde sig över hans huvud och sedan rullade över flera gånger, och rörde sig bort i olika riktningar, den 11 maj 2003. Klockan var 8.55 på eftermiddagen. I skymningen såg farkosten ut att ha mörk färg.

Observatören uppgav: "Det var format som ett gult fodral, och det såg ut som det hade någonting liknande vingar på båda sidorna i fronten och bakdelen. Jag såg inget ljus på farkosten och det rörde sig sakta rakt över mitt huvud. Det var mycket moln och farkosten verkade att vara just undet molntäcket. Det flög rakt över mitt huvud, rullade över flera gånger och växlade riktning. Jag skrek till min fru att komma och titta på det, men under tiden hon kom ut på marken var allt en svart prick i horisonten. "Jag har aldrig sett någonting liknande förut. Det kan tänkas ha varit en stor ballong som används i parader och som fångats av vinden, men jag vet inte."

Tack till Peter Davenport. Ur UFO JOURNAL 2003.

Raketen slog ner i sjön med ett gigantiskt plask

– och försv

Knut Lindbäck blev vittne till något han inte kunde förklara – och ingen annan heller. Han hörde ett brummande ljud och såg sekunden senare ett raketliknande föremål slå ner i sjön Kölmjärv i en enorm vattenkaskad. Militären letade i sjön i veckor, men fann inget. Inte heller någon av de andra 997 rapporterna om "spökraketer" har fått någon förklaring.

Text: SET MATSSON
Bild: ÅKE CYRUS, ERIK REUTERSWÄRD, K-G BARTOLL

Sommaren 1946 höll världen på att återhämta sig från andra världskrigets färor. Krigströtta européer kämpade för att bygga upp något nytt ur ruinerna.

Men redan nu hade samtalstonen mellan krigets verkliga segrarmakter, USA och Sovjetunionen, hårdnat och de första stegen tagits mot den vansinniga kapprustningen.

Kanske är det kapprustningen som är svaret på gåtan som syselsatte hela det svenska folket den heta sommaren 1946.

Spökraketerna

De dök upp i hundratal över hela landet, och tusentals människor rapporterade att de sett raketliknande föremål korsa himlen eller störta i sjöar.

De första rapporterna dök upp redan på vintern, men i juli fullkomligt exploderade det. Under fyra juldagar tog Försvarsstaben emot 300 rapporter, och innan sommaren var slut fanns det 997 rapporter i deras arkivskåp.

Fredagen den 19 juli var en särskilt intensiv dag. Mellan klock-

an 11.30 och 15.40 störtade fyra okända föremål i sjöar. Tre stycken i sjöar i Norrbotten och en i sjön Marmen i Hälsingland.

Kraftigt brak

Knut Lindbäck blev vittne till ett av nerslagen. Klockan var 11.45. Knut arbetade med höslåttorn på en äng vid en av sjön Kölmjärvs sluttande stränder. Dagen var varm och middagssolen brände.

Plötsligt hörde Knut ett brummande ljud. Han tittade upp mot skyn, och fick se ett föremål störta rakt ner mot sjön. Det hade formen av en raket, var cirka två meter långt med en trubbig nos och en spetsig akter. Knut tyckte också att han såg ett par vingar sticka ut på sidorna, men allt hände så fort så han var inte säker.

Raketen slog ner drygt en kilometer bort med ett kraftigt brak. En hög vattenpelare rusade upp i luften, och strax efter kom ännu en kaskad vatten, som efter en detonation. Sedan blev det alldeles tyst. Knut hoppade genast upp på sin cykel, och efter en snabb tur var han nere vid strandkanten där det låg en roddbåt. Några minuter senare var han vid nerslagsplatsen.

I en intervju knappt 40 år senare berättar han vad han såg:

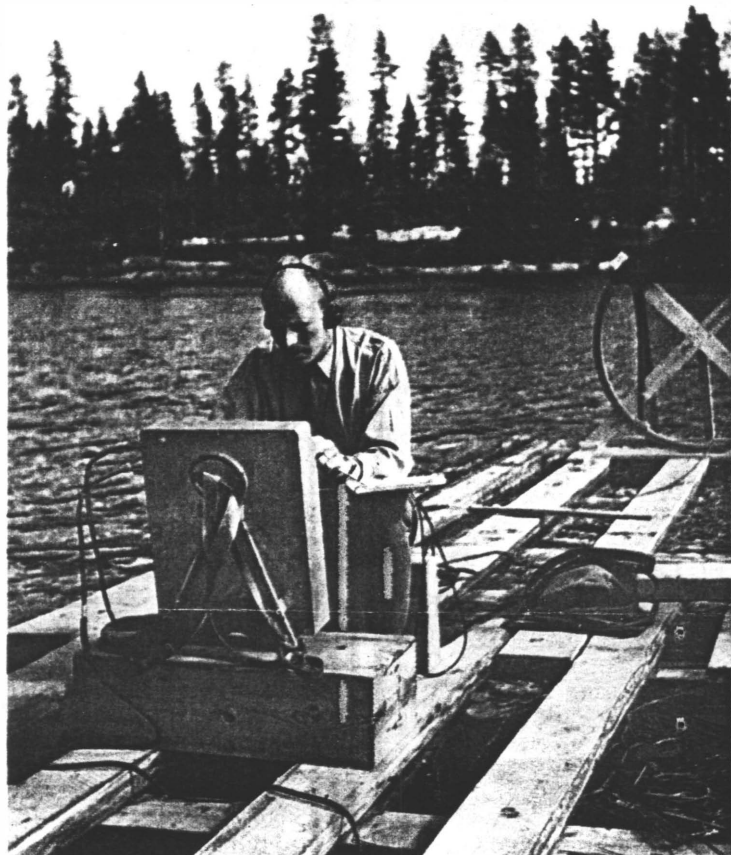
– Jag såg sjögräs och näckrosor som hade slitits upp med rötterna och kastats upp på stranden. Vattnet var alldeles grumligt, och det var omöjligt att se om det låg något föremål på botten.

Raketen blev ett hett samtalsämne i byn. Det var många som hade hört den kraftiga smällen. Någon ringde landsfiskalen, och på kvällen spärrade polis av området och hemvämet höll vakt.

"Spökbomb"

På eftermiddagen nästa dag var löjtnant Karl-Gösta Bartoll från Boden på plats med sin sju man starka undersökningsstyrka. Löjtnant Bartoll hade blivit upprörd samma morgon och fått order att omedelbart bege sig till Kölmjärv. Hans uppgift blev att undersöka möjligheten att bärga en "spökbomb", som det stod i ordern.

Klockan halv nio på lördagskvällen hade löjtnant Bartoll och hans manningar undersökt ett 400 kvadratmeter stort område vid platsen för nerslaget. De hade

Karl-Gösta Bartoll var en av de militärer som letade efter raketen i Kölmjärv. Här sitter han vid metalldektorn på flotten som drogs fram och tillbaka över sjön.

också fått hjälp av folk som hade kommit från försvarets forskningsanstalt, FOA, i Stockholm.

Undersökningen var mycket noggrann. Varje meter av sjöbotten undersöktes, och även den omkringliggande skogen genomsköts. Raketen kunde ha studsat på vattenytan och hamnat i skogen. Det fanns också vittnesmål om rökmoln från skogen.

Efter nästan tio resultatlösa dagar, då undersökningar gjorts från en eka, började ingenjörstrupper från Boden att bygga en flotte. På flotten placerades en apparat som gav utslag för metall, och med hjälp av den apparaten skulle det vara möjligt att hitta metalldelar från den störtade raketen.

Flotten drogs långsamt över sjön med hjälp av rep som var utspända mellan stränderna. Varje kvadratdecimeter av sjöbotten undersöktes, men resultatet blev

magert: bara ett rostigt gengasaggregat.

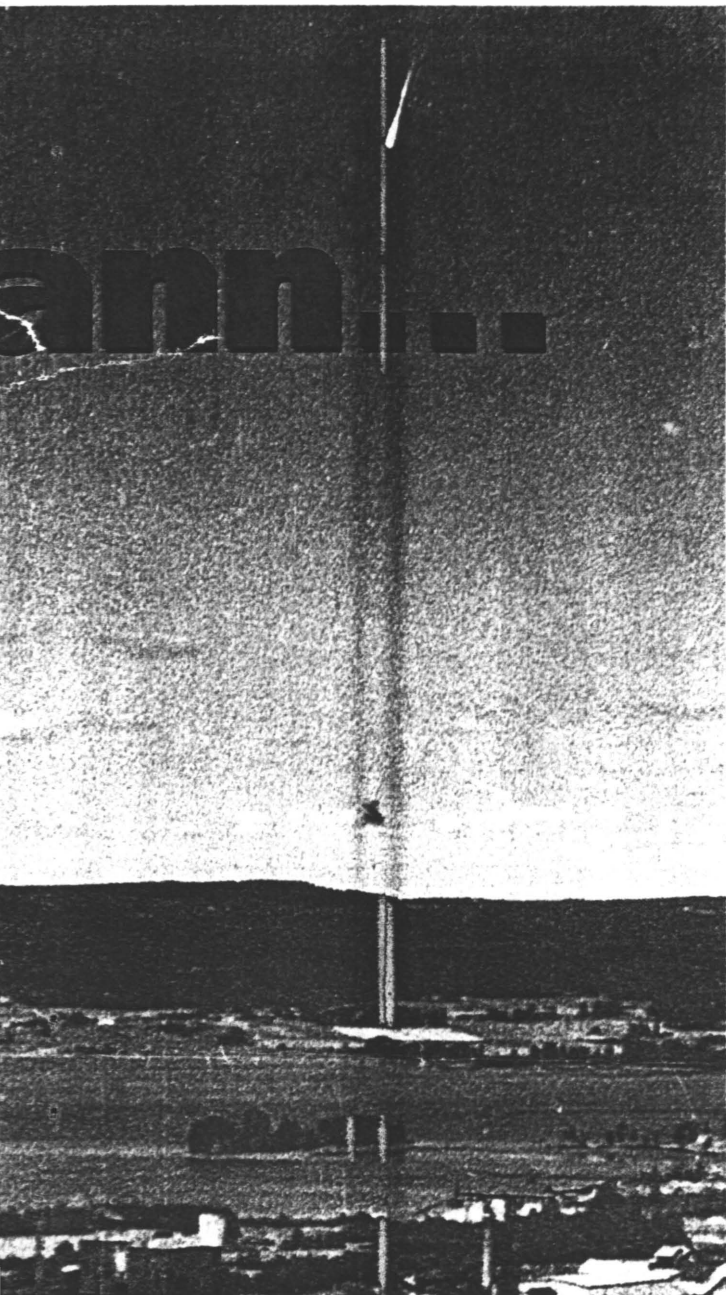
Männen från FOA hade då för länge sedan återvänt till Stockholm, men raketen i Kölmjärv var inte glömd. Försvarsmakten höll regelbundna möten kring spökraketer, och vid ett tillfälle i augusti föreslogs att sjön skulle tömmas på vatten för att få svar på gåtan.

Under hösten fortsatte det att komma in rapporter om raketer, men nu alltmer sällan.

Mystiska män

Men händelsen vid den norrbottenska sjön, och andra, lika gåtfulla fall, var fortfarande ett hett ämne vid försvarsmaktens möten. Mycket av materialet hemligstämplades och när det släpptes fritt för några år sedan avslöjades nya intressanta fakta.

Det var inte bara den svenska

Det här är den enda bilden som finns av en spökraket. Med stor sannolikhet är ljusstrecken överst på bilden en dagljusmeteor, en i och för sig ovanlig syn.

militären som intresserade sig för vad som kunde vara gömt under Kølmmjärvs vattenyta.

– Redan efter några dagar upptäckte våra vaktposter ett par mystiska personer som smög omkring i skogen, säger Karl-Gösta Bartoll i en intervju i maj 1984.

Det förekom också sabotage av militärens sambandslinjer, och till slut vågade de inte använda sig av telefonerna på grund av risken för avlyssning. Karl-Gösta Bartoll tror att det som störtade den där heta dagen i juli 1946 var ett ryskt experimentvapen gjort av exempelvis magnesium, som lätt förstördes och dessutom inte gav något utslag på metalldetektor.

Rapporterna om spökraketer minskade drastiskt efter år 1946, men de har aldrig upphört helt. En av de senaste observationerna gjordes i juli förra året, vid Backsjön norr om Arvika.

Klockan halv sex på eftermiddagen den 27 juli är Tor Järvid inne i sitt hus beläget vid sjöns östra strand. Från skyn hör han ett kraftigt dån som påminner om ett jetplan, men det är något med ljudet som han inte känner igen, och han rusar ut ur huset. Han ser då ett avlångt föremål komma susande över trädkropparna i riktning ner mot sjön. Han beger sig ner till stranden där hans son tillsammans med fyra andra personer sett hur det raketliknande föremålet med ett jätteplask slagit ner i sjön.

Backsjön är ungefär två kilometer lång och 800 meter bred. Några timmar senare larmas polisen som skickar en rapport till militärmyndigheterna. Två veckor senare börjar militären göra en serie provdykningar i sjön. Sikten är mycket begränsad i den 13 meter djupa

Forts på sid 28

Raketen slog...

Forts från sid 23

sjön, och efter åtta dagar upphör dykningarna.

Men fallet är ännu inte avslutat. Militären bestämmer sig för att göra en större och mer genomgripande undersökning, och den 12 september inleds "Operation Sjöfynd". I det längsta försöker militären hemlighålla vad de håller på med, utan att lyckas helt. Under de fem dagar som undersökningen pågår ökar ryktes-spridningen, ett rykte hävdar att det som störtat var radioaktivt.

Men militärens insats blir resultatlös och de många frågorna från den oroliga orsbefolkningen får inga svar.

Några veckor efter händelsen vid Backsjön görs en ny observation öster om Fagersta av Ove Ljunggren.

– Jag stod ute på gården då jag fick höra ett konstigt tjut från himlen. När jag tittar upp får jag se den här raketliknande grejen... Det var en kropp, som en cigarr.

Militären bedömer förra årets rapporter som trovärdiga, men några svar på vad det var kan de inte ge. Gåtan med spökraketerna, både gamla och nya, väntar fortfarande på sin lösning. ■

Spökraketerna är fortfarande en gåta

Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige, har i snart tio år studerat det material som finns om spökraketerna och han är fortfarande förbryllad över fenomenet.

– Det är en gåta som på många sätt, inte minst psykologiskt, påminner om ubåtskränkningarna på 1980-talet, säger han.

Under ubåtsysterins värsta dagar kom det massor med felaktiga rapporter där folk överdrev sina fynd. Men det finns skillnader. Ubåtsrapporterna upphörde, medan det har fortsatt komma in rapporter om spökraketer.

Precis som i fallet med ubåtarna har ryssarna utpekats som de skyldiga, men det finns inga bevis.

– I militärens slutrapport går det att läsa att det gjordes 225 observationer i fullt dagsljus. Det utesluter att det enbart skulle röra sig om ett astronomiskt fenomen, säger Clas Svahn som konstaterar att spökraketerna uppfyller kraven för UFO. Ett fenomen på himlen som inte går att förklara. ■

14.

● Så var det killen som sökte jobb som nattportier.

– Nå, hur gör du om det kommer in berusade gäster på natten?

– Kan jag inte få lugn på dem och de uppträder störande så slänger jag ut dem.

– Och om de är så berusade att de knappt vet var de befinner sig?

– Då bär jag upp dem på det dyraste rummet. Han fick platsen.

Den lille pojken fick följa med pappa till badhuset och bada bastu. Bredvid dem på bänken satt en man som pojken studerade noga.

– Vilka stora fötter farbror har, sa han.

– Ja, lille vän. Det beror på att jag vandrat så mycket i mina dar.

– Farbror har väldigt stora händer också.

– Det är inte så konstigt. Jag har arbetat och slitit hårt ända sedan ungdomen. Då får man stora händer. Pojken satt tyst en stund. Sedan utbrast han:

– Men kysst kan farbror inte ha gjort mycket!

Britt, Hunnebostrand

15. Jag tror inte på flygande tefat

– men det finns mycket som inte går att förklara

När han var på väg in i tonåren i början av 1970-talet blev han intresserad av UFO. Fyra år senare bildade han sin första UFO-förening i hemstaden Mariestad. Sedan tio år tillbaka är han ordförande för föreningen UFO-Sverige.

Och han tror inte på flygande tefat.

Clas Svahn, till vardags journalist på Dagens Nyheter, har inga fantasieggande visioner om liv på andra planeter. För honom är UFO, eller oidentifierade flygande föremål som den svenska termen lyder, en olöst gåta. En gåta han vill ha svar på.

– Jag har aldrig trott på att jorden har besök från främmande planeter. Men jag är nyfiken, och UFO är ett fenomen som jag vill granska kritiskt, och så långt det är möjligt försöka ta reda på vad som döljer sig bakom alla märkliga observationer som görs.

Men han utesluter inte att svaret på gåtan kan bli flygande tefat.

– Det finns inget i det material vi har i dag som talar för utomjordiska besökare, men det är en hypotes vi inte kan avfärda utan att undersöka den ordentligt.

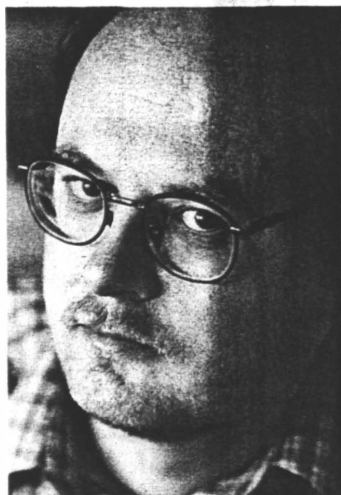
Hög siffra

Men även om Clas inte tror på flygande tefat så finns det många andra som gör det. En nyligen publicerad undersökning visar att mer än hälften av USA:s befolkningen tror att det finns liv på andra planer, och 43 procent tror på flygande tefat. Enligt en svensk undersökning tror var fjärde svensk att vi haft besök av främmande rymdskepp.

– Det är en skrämmande hög siffra eftersom bevismaterialet som de grundar sin uppfattning på är mycket bristfälligt. Men det är som med tron på livet efter döden, vi vill att det ska finnas något som är större än oss själva.

UFO-Sveriges huvuduppgift är att förutsättningslöst undersöka människors observationer av UFO. Och är ledande i världen när det gäller att systematiskt undersöka fenomenet, mycket tack vare ett bra samarbete mellan UFO-Sverige och FOA, Forsvarets forskningsanstalt.

De får också allt mer att göra. Under de senaste åren har antalet rapporter ökat märkbart, i fjol

Clas Svahn började intressera sig för oförklarliga himlafenomen redan som tonåring och är i dag ordförande för föreningen UFO-Sverige.

sattes ett nytt rekord med 562 rapporter.

– Anledningen är nog att människor hittar oss lätt på internet.

De flesta observationerna har naturliga förklaringar. Det kan röra sig om fenomen som kulblixtar eller stjärnfall. Andra gånger är det fågelsträck eller flygplan som lurar en betraktare.

UFO handlar inte bara om flygande föremål. Även kontakt med utomjordingar hör dit, och Clas menar att ett påstått möte med en utomjording kan jämföras med en religiös upplevelse.

– De människor vi får kontakt med har verkligen varit med om något, och de flesta är skakade över sina upplevelser. På många sätt påminner det om ett möte med Jesus eller en ängel. Det är bara tolkningen som skiljer sig åt. Vi vet inte hur det ska förklaras, men det har mycket med människans inre liv att göra.

Och visst. Han har själv sett något märkligt. En höstmatt för fem år sedan såg han tillsammans med sin fru hur tre föremål passerade över honom.

– Det såg ut som tre kors. Det kan ha varit fåglar, men vi såg inget flaxande.

En kollega från UFO-Sverige har undersökt fallet, men det finns ännu ingen förklaring.

– Jag påstår inte att det var ett UFO, men jag har sett något märkligt. ■

Det var kusligt

– Farkosten var trekantig. Den främre spetsen var liksom avkapad och hade ett vitt fast sken. Till höger fanns en röd lampa och till vänster en blå. På den bakre "vingen" i bakänden fanns en röd och en blå blinkande lampa. På den vänstra satt en blå och en grön ljuspunkt. Mellan dessa fanns två röda lampor.

Trekantigt föremål

Eftersom det var mörkt kunde familjen Lundewall inte uppfatta hur farkosten såg ut, annat än att det tack vare ljusens placering föreföll vara trekantigt, vilket enligt många rapporter är en vanlig form på den typen av fenomen.

– Vi sa inte mycket till varandra där vi stod, vi tänkte mest att det där var väldigt konstigt. Ljudet, ett lågt, spökliskt fräsande, var också förbryllande.

På gårdsplanen på Bärstgård stod under några minuter inte mindre än tio personer och såg samma sak, en helt främmande farkost som gled över dem på 25–30 meters höjd för att med ett stilla fräsande försvinna i riktning mot Hjalsta kyrka. Men det fanns ytterligare ett stort antal vittnen längs farkostens väg.

På en gård som ligger 17 kilometer väster om Bärsta gjorde en person en liknande iakttagelse – ett lysande föremål som rörde sig i ostlig riktning. Mannen, som intervjuades av UFO-Sveriges fältundersökare efteråt, sa att han var van att bedöma flygplan och att ljuset på den här farkosten inte stämde överens med dem som finns på flygplan.

Från sitt köksfönster såg en familj samtidigt under 15–20 minuter två föremål som rörde sig sakta på himlen. Familjen uppgav för UFO-Sverige att formen på dessa var oval och att färgen var svart, gul och orange.

Skakade

De uppgav att ena föremålet gick högre än det andra. Det ena av dem intog vid ett tillfälle lutande ställning. Föremålen stannade ibland och rörde sig tidvis i höjdlid.

Familjen Lundewalls berättelse har granskats noga av UFO-Sverige. Man har noga undersökt om det förekom någon trafik med flygplan över Bärsta vid den här tidpunkten, men det gjorde det inte. Inga andra flygande föremål såsom luftbal-

longer, befann sig i lufterummet.

Utredarna konstaterade också att alltför många gjorde iakttagelserna för att de i efterhand skulle kunnat hitta på en exakt likadan berättelse. Vidare slås fast att familjen Lundewall är stabila och vederhäftiga människor som inte skulle ha något att vinna på en rövarhistoria.

Därmed kvarstår farkosten över familjen Lundewall som ett UFO-fenomen, det vill säga som ett oidentifierat flygande föremål.

Ingrid, Bengt och barnen Kristina och Roger kunde en aning skakade och mycket förbryllade samla sig efter mjölkningen och klä om till nyårsfest i bygdegården.

– Under kvällen spred det sig snabbt att vi hade sett något konstigt på himlen. Även om vi inte själva berättade självmant så tvingades vi till slut förklara vad det var fråga om. Vi fick ta risken att bli utskräddade. Mer än en undrade skämtsamt om vi hade startat festandet redan på eftermiddagen eftersom vi såg sådana synner...

Inte ensamma

Ingrid, Roger och Kristina medger att den här upplevelsen gav dem en känsla av att vi kanske inte är ensamma i vårt stora universum.

– Det är klart att jag tror på att vi får besök utifrån, men det är inget som skrämmer mig, säger Roger som liksom den övriga familjen står med båda fötterna på jorden.

Det har som sagt förflutit 23 år sedan familjen Lundewall hade den här upplevelsen. Sedan den gången har de aldrig sett något liknande. Kanske är det något man får vara med om bara en gång i livet.

– Innan det här hände ägnade jag inte en tanke åt UFO och flygande farkoster, säger Ingrid. Men när jag ser något om det i TV eller läser en artikel i en tidning så tycker jag att det känns bekant på något sätt. Det är spännande att ha varit i närheten av ett sådant fenomen. Jag skulle inte ha något emot att få uppleva det igen, men då skulle jag gärna titta litet närmare på den som sitter vid spakarna, skrattar Ingrid. ■

Fotnot: UFO-Sverige är en riksorganisation med 26 lokalgrupper som utreder mystiska himlafenomen. Varje år får organisationens rapportcentral in hundratals vittnesmål från personer som anser att de sett "Flygande tefat".

Det mystiska Marteboljuset

16.

Omkring två mil nord-nordost från Visby ligger Martebo. På tre sidor omgiven av Martebo myr f d Martebo träsk, Gotlands största insjö. På 1800-talet dikades det ut och det mesta blev odlingsbar torvjord, när den torkat upp och funnit ägare så drogs det fram vägar i området. En kom att gå från Smiss i Stenkyrka, ner över myren, där den korsade en kanal som avvattnade området. En rak och enslig väg. Det finns en bro över kanalen. Det är i det här området som det mystiska ljusfenomenet uppträder, och som denna berättelse handlar om.

Jag är uppväxt i Martebo och hörde som barn folk tala om ett oförklarligt ljus om visade sig i den delen av Martebomyr, som kallas Nordermyr. De kallade ljuset för lyktgubben. Ingen visste vad det var, men de undrade...

En man som hette Knut Stare och som var ägare till Furubjers gård i Tingstäde köpte ett markområde i närheten av Smiss och byggde upp en stuga där som han kallade för Knutstorp. Där övernattade han och hans arbetare i sånings- och skördetider. Ibland bodde han där ensam.

En gång när han låg över där hade han sin ca femåriga son med sig. På kvällen fick Knut Stare besök av några karlar som hade "starkt" med sig.

På morgonen när Stare vaknade upptäckte han att pojken var försvunnen. Han gick ut för att leta reda på honom, men pojken fanns inte någonstans. Stare frågade grannar och det blev skallgång, men pojken återfanns aldrig.

Fadern sprang i dågar och letade och ibland på nätterna med lykta. Till slut sålde han sina gårdar och flyttade till Amerika. Hans fru var från Förenta Staterna.

Folk såg ibland ett mystiskt ljus i närheten av bron över kanalen och på vägen som gick där. Nästan alltid följde ljuset vägen och förflyttade sig mot Knutstorp.

På avstånd såg det ut som om någon gick med stallykta på vägen. De boende i området kunde se lyktgubben, eller lyset som en del kallade ljuset för, röra sig på vägen under den mörka delen av dygnet. Det hände att när det var spårnö och det mystiska ljuset visat sig gick de dagen efter för att kolla om någon människa gått där. De fann inga andra spår än deras egna.

Lyktgubben är fortfarande mycket livaktig och när septembermörkret kommer och det susar i skogen som finns där är det lagom kusligt när ljuset kommer. Oftast är det runt och ljus blåaktigt, och svävar ca två meter över vägen men ibland är det rödare och visar sig högre upp.

Det här mystiska ljuset har satt människors fantasi i rörelse. De frågar sig: Är det Knut Stare som är ute och letar efter sin son. Eftersom det är vanligast att lyset stiger upp vid bron, så frågar människor sig; drucknade pojken i kanalen och blev ligande under bron?

Ingen vet och jag tycker att vi inte behöver veta allt. Nu åker folk långväga ifrån för att titta. Ibland visar sig inte ljuset och en del kvällar uppenbarar det sig flera gånger.

Folk från UFO-föreningen har varit där men inte kommit underfund med vad det kan vara.

Mitt barnbarn, Katarina Höglund, var där första och enda gången 1995. Jag bad henne skriva ner sin upplevelse av det mystiska ljuset. Så här skrev hon:

När jag första gången hörde talas om Marteboljuset, såg jag framför mig ett kargt utbrett myrlandskap med ångor stigande upp ur jorden. Vid nattetid kom det glödande flammor ut ur underjorden, som ni förstår har jag en ganska livlig fantasi. Min uppfattning om Marteboljuset var långt ifrån verkligheten.

Några år efter det att jag läst om det mystiska ljuset i Gotlands Allehanda, tog jag och två kompisar mod och bestämde oss för att under-

söka det hela så vi åkte dit en kväll.

Ingenting var som jag trodde. Det var ingen karg myr vi kom till, utan mitt i skogen på en skogsväg mitt i ingenstans. Vi satt i bilen bredvid ett fallfärdigt torp, som det sägs spöka i. Vid den tidpunkten kände vi oss så lagom modiga men vi satt troget kvar i bilen med dörarna låsta. Mina två kompisar pratade på medan jag satt orolig och tittade efter ljuset.

Ljus kom det flera gånger, men det var bilar som dök upp bakifrån på vägen. Till slut var platsen full av bilar och ungdomar. Nu hade det gått ca 30 minuter och ingenting hade hänt. Vi kände oss ganska säkra med folk omkring oss, men det var ändå en kuslig stämning på stället.

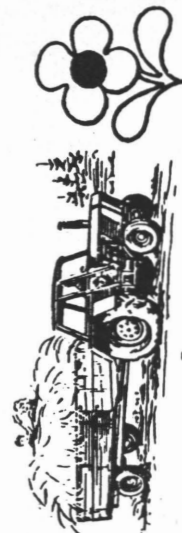
15 minuter senare såg jag något komma på vägen. "Titta det är någon som kommer på vägen med en ficklampa", sa jag lugnt. Jag hade börjat tro att "ljuset" inte skulle visa sig i kväll, och kanske ingen annan kväll heller för den delen.

Det blev tyst i bilen. Det var ingen ficklampa. Ljuset kom närmare, snabbare och snabbare, och var nu plötsligt två meter över marken. Det flög emot oss, från sida till sida, ungefär som i en spökefilm. Det var nu i en fotbolls storlek.

Nedanför ljusklotet var det mörkt, medan vindrutan på bilen var helt upplyst i ett blåvitt sken. Det var helt tyst. Nu var ljuset ungefär sex-sju meter ifrån oss, sedan var det borta, som om ingenting hänt.

Vi började prata i mun på varandra och jag startade bilen så fort jag kunde. Vi var både rädda och förundrade. Det hela var oförklarligt och likt ingenting vi sett förut. Vi var överens om att det var ett spöke av något slag. Det kunde inte vara ett gasmoln, som en del forskare tror. Det var alldeles för kompakt till det.

När jag kom hem den kvällen tog det en stund innan jag somnade. Jag var upprymd och var övertygad om att jag sett något alldeles speciellt.

Veckans tema:
Gotland

KONTAKT AV TREDJE GRADEN.

Länken mellan UFO:n som eventuellt vetenskapligt fenomen och UFO:n som religiösa objekt går via kontakter av tredje graden. George Adamski publicerade den troligen första boken om ett sådant möte år 1953: *Flying Saucers have Landed* (sv.övers. *De flygande tefaten har landat*). Adamski fick enligt boken följa med på en resa till Venus i ett UFO. Med bättre kunskaper om förhållandena kom Adamski senare att ändra sin berättelse så att utomjordingarna i stället kom från ett annat solsystem. Trots den låga trovärdigheten i Adamskis historia blev den förebild för en rad andra kontaktpersoners berättelser.

Den första gång man hörde talas om människor som blir kidnappade av rymdvarelser är 1961. Den gåtfulla historien om Betty och Barney Hill handlar om ett par på biltur. De fick se ett UFO landa, men hade i övrigt inga minnen från en tidsperiod på ett par timmar. Under hypnos kunde de sedan berätta att de hade varit ombord på farkosten och bland annat fått se en stjärnkarta.

Det inrapporterades från och med nu en rad sådana kidnappningsfall i USA. Däremot är de ytterst sällsynta i andra delar av världen, till exempel från Sverige. Berättelserna är sällan särskilt upplyftande. Rymdvarelserna verkar betrakta människorna som försöksdjur. De som kidnappas utsätts för plågsamma och förnedrande experiment. Ibland går försöken ut på att undersöka människornas fortplantningsförmåga, äggceller tas till exempel ut ur kidnappade kvinnors kroppar. De som råkar ut för dessa experiment får aldrig veta syftet med dem, och hela proceduren genomlevs i ett tillstånd av skräck och vanmakt. När man efteråt vill förstå det man har varit med om tolkar man upplevelsen i termer av att de främmande varelserna behöver mänskligt DNA för att själv föra sitt släkte vidare, eller för att frambringa en ny hybrid mellan utomjording och människa.

I USA finns det så många berättelser om kidnappningar och grym behandling utförda av rymdvarelser att det till och med har bildats en intresseorganisation med en egen tidskrift. INTRUDERS FOUNDATION i New York ser som sin uppgift att hjälpa folk att bearbeta sina traumatiska upplevelser, enligt ungefär samma modell som krisgrupper använder för att lotsa folk genom mera alldagliga katastrofer.

En speciell komponent i de föreställningar som företräds av Intruders Foundation är att offren ofta berövas minnet av händelsen genom manipulation från rymdvarelsernas sida. Minnet av kidnappningen måste alltså lockas fram igen, ofta som i fallet med makarna Hill med hjälp av hypnos.

Tankar att utomjordingar kidnappar människor har fått nytt uppsving, genom att en professor i psykiatri vid Harvarduniversitetet, John E. Mack, undersökt ett stort antal sådana fall. Hans bok ABDUCTION: HUMAN ENCOUNTERS WITH ALIENS från 1994 (sv. övers. Bortförd: människors möte med rymdvarelser) väckte stort intresse från en UFO-intresserad läsekrets, men renderade också Mack en hel del löje från kollegors sida. Efter att ha granskat de minnen de kidnappade sade sig ha, förklarade Mack att han ansåg det fullt möjligt att bortförandena faktiskt hade förekommit.

Förutom sin grundliga genomgång av litteraturen har Mack själv företagit ett femtiotal hypnosundersökningar av människor med minnen av detta slag. Hypnosminnen kan vara tvivelaktiga, människor kan fabulera för att hamna i rampljuset. Men ett märkligt faktum kvarstår efter en genomgång av de kända fallen: flera av dem som säger sig ha blivit kidnappade verkar uppvisa de stress- och chocksymptom som man förknippar med oerhört traumatiska händelser.

Natten 26«6–27«6 kl. 00.50

FAS 1

Skarpa gula ljus

FAS 2

Mörk oval skiva

FAS 3

Eldfärgat skarpt
sken runt skivan

FAS 4

1. Gröna,
2. gula och röda,
3. röda lampor

FAS 5

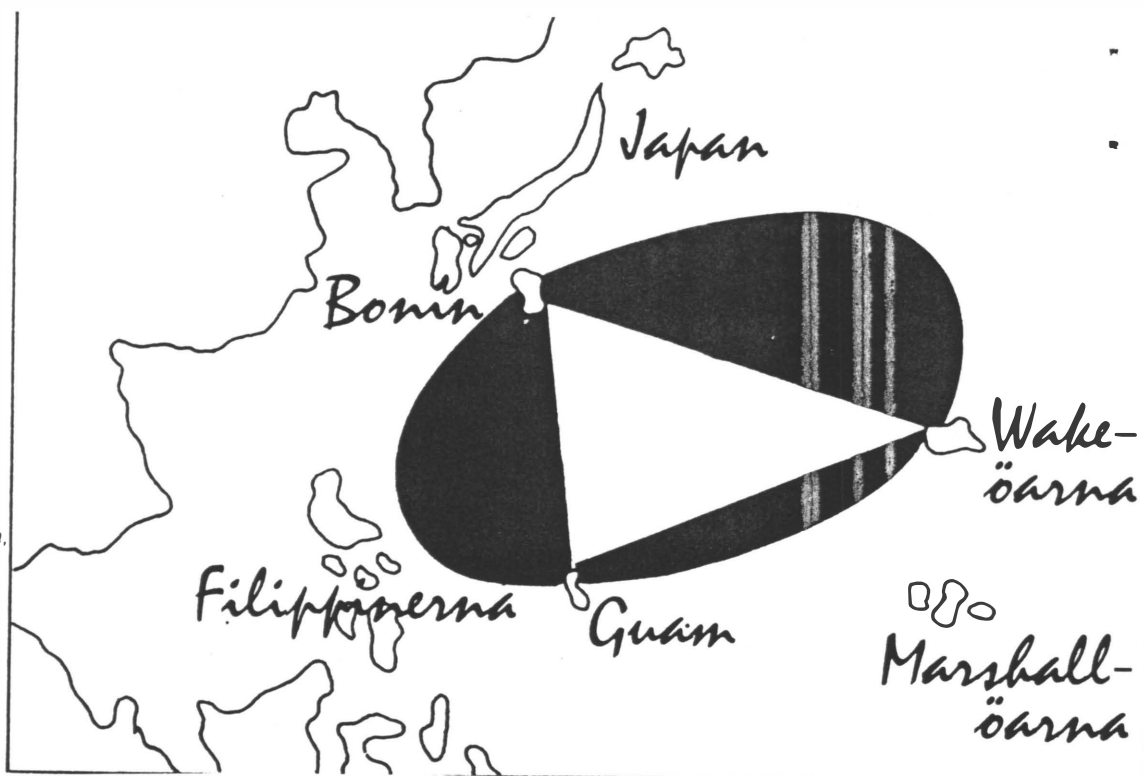
1. Grönt 2. rött
3. gult sken

19. Icke UFO-troende forskare - till exempel religionshistoriker och psykologer - har naturligtvis sökt en annan förklaring till de spektakulära berättelserna. Människans fortfarande dåligt utforskade medvetande kan frambringa märkliga subjektiva upplevelser. Det lär till exempel gå att provocera fram mentala bilder av människoliknande konturer i rummet genom stimulering av vissa delar av hjärnan. Om man spontant får sådana halvt hallucinatoriska upplevelser känns det naturligt nog skrämmande och obegripligt för den som drabbas. Synerna kräver en förklaring.

Genom en serie terapeutiska samtal med sympatiskt inställda personer som John Mack, får man en tydlig modell av vad som skett. Synerna är verkliga, det handlar om faktiskt existerande varelser från yttre rymden. Intruders Foundation liksom andra experter och organisationer ger den ram kring vilken offrens berättelser kan struktureras och passa in i UFO-trons tolkningsmall. Från att ha varit ett skräckslaget offer för obegripliga skeenden, har den som tror sig varit kidnappad inlemmats i en social gemenskap där upplevelsen ges en storslagen och spännande innebörd.

Ur boken New Age.

DJÄVULSTRIANGELN
- utgår från en punkt
vid Japans kust
söderut till Guamöarna,
vidare till Wakeöarna
och tillbaka
till Japan.
En "dödszon"
där fartyg
och flygplan
forsviner spårlöst!

Profeten Hesekiels "syn", som återges i Bibeln, tros av en del vara en UFO-iakttagelse. Han beskriver ett sällsamt "fordon" som kom ner från himlen och landade nära strömmen Kebar i Kaldeen (nu Irak) under det femte året av judarnas fångenskap (592 f.kr.) under Nebukadnessar II av Babylonien:

Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det; och mitt däri, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm.

Vad för slags "maskin" var detta? Hesekiel fortsätter:

Och mitt däri syntes något som liknade fyra väsenden, och dessa sågo ut på följande sätt: de liknade människor, men vart väsende hade fyra ansikten, och vart och ett av dem hade fyra vingar, och deras ben voro raka och deras fötter såsom fötterna på en kalv, och de glimmade som glänsande koppar. Och de hade människo-händer under sina vingar på alla fyra sidorna..... Och deras ansikten liknade människo-ansikten, och alla fyra hade lejonansikten på högra sidan, och alla fyra hade tjuransikten på vänstra sidan, och alla fyra hade ock örnansikten..... Och deras vingar voro utbredda upptill; vart väsende hade två vingar med vilka de slöto sig intill varandra, och två som betäckte deras kroppar. Och de gingo alltid rakt fram.... och när de gingo, behövde de icke vända sig... Och väsendena hastade fram och tillbaka som blixtrar.

Vilka var dessa människoliknande "passagerare"? Astronauter med rymdhjälm och rymddräkter och en fastspänd flyganordning? Eller kanske utomjordiska flygande robotar? Skildringen fortsätter:

När jag nu såg väsendena, fick jag se ett hjul stå på jorden, invid väsendena, vid var och en av deras fyra framsidor. Och det såg ut som om hjulen voro gjorda av något som liknade krysolit.... och det såg vidare ut som om de voro så gjorda, att ett hjul var insatt i ett annat.... Och deras lötar voro höga och förskräckliga, och på alla fyra voro lötarna fullsatta med ögon runtomkring. Och när väsendena gingo, gingo och hjulen invid dem; ock när väsendena lyfte sig upp över jorden, lyfte sig ock hjulen.

Gick dessa människoliknande varelser fram och tillbaka i ett grönskimrande rymdskepp omgivet av en ring av runda fönster? Dessutom:

.. syntes något som såg ut, att vara av safirsten, och som liknade en tron; och ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa.

Och jag såg något som var såsom glänsande malm....ända
 ifrån det som såg ut att vandra hans länder...och ett
 skeff omgav honom.Såsom bågen som synes i skyn,när det
 regnar,så såg skenet ut där runt omkring....och när jag
 såg det föll jag ner på mitt ansikte,och jag hörde
 rösten av en som talade.

Hesekiel får veta att israeliterna har avfallit och ska
 straffas om de inte lyder Herrens bud.Hesekiel blir ut-
 vald till sändebud och tas ombord ("en andekraft lyfte
 upp mig")för att skickas till sitt folk.Rymdskeppet
 lyfter ("jag hörde...ljudet av hjulen....och ljudet av
 ett väldigt dån")och Hesekiel förs till Tel-Abib,där
 hans bröder i Landsflykten finns och där han sitter
 "ibland dem i sju dagar,försänkt i djup sorg",uppskådad
 av sin upplevelse.(Hesekiel 1-3)

Som vi ska se av sentida UFO-sammanträffanden skulle
 detta kunna tolkas som en nästan klassisk rapport om
 bortförande och återsändande av människor.)

Den romerske författaren Julius Obsequens,som tros ha
 levt på 500-talet e.Kr.,utnyttjade såväl Livius som
 andra källor i samtiden när han sammanställde sin bok
 "Prodigiorum liber",som beskriver många egendomliga
 fenomen,av vilka en del skulle kunna tolkas som UFO -
 observationer.Här bara några exempel:

(216 f.Kr.)Fartygsliknande föremål sågs på himlen
 över Italien....I Arpi (180 romerska mil öster om
 Rom,i Apulien)sågs en rund sköld på himlen....
 I Capua stod hela himlen i brand,och man såg former
 som liknade fartyg....

(99 f.Kr.)När C.Murius och L.Valerius var konsuler
 föll på olika ställen i Tarquinia..något som liknade
 en flammande fackla,och det kom plötsligt från him-
 len.Frammot solnedgången beskrev ett klot,eller en
 rund eller cirkelformad sköld,en bana över himlen
 från väster till öster.

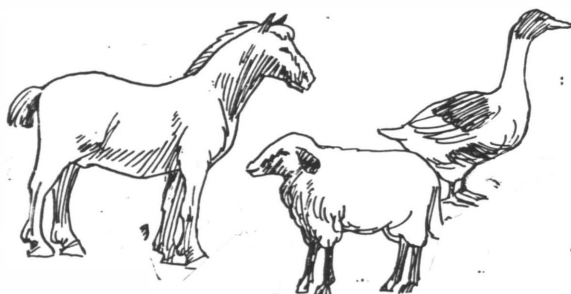
(90 f.Kr.)I Spoletiumterritoriet (65 romerska mil
 norr om Rom,i Umbrien)föll ett eldklot,guldgult till
 färgen,till jorden,roterande.Det tycktes sedan växa
 i storlek,höjde sig från jorden och steg upp mot
 himlen,där det fördunklade solen med sin strålgans.
 Det snurrade mot den östra kvadraten av himlen.

Källa:(Harold T.Wilkins:"Flying Saucers on the Attack")

WEST YORKSHIRE:

Den 5 maj 1997, Mr. Graham Payne manlig sjuksköterska, iakttog ett dimmigt rött ljus lågt vid horisonten omkring 23.40 på kvällen när han färdades på sin motorcykel cirka 4 miles öster om vägarna M1/M62 där de förenades, och kunde se ljuset som stod stilla ovanför en fabrik 500 yards norr om M62 och väst om M1.

Denna fabrik har en hög skorsten och ljuset var högt ovanför den, omkring 45 grader ovanför horisonten från trafikrondellen sett. Jag hade en bra utsikt på det, så jag gick runt en omväg. På detta ställe kunde jag se en mörk triangelskapelse runt ljuset. Detta var synligt som en "skugga" det var mörkare än natt-himlen. Där var inga andra ljus synliga.

BECKENHAM:

Mr. T. Mullins såg vanligtvis luftaktiviteter över Beckenham nattetid. Ungefär 21.40 på kvällen 20 juli 1996 stod min systerdotter och jag och tittade mot norr.

Jag höll på att ställa in skärpan på min kikare mot månen, som var iögonfällande denna natt. Helt oväntat skrek min systerdotter Samantha till mig att titta till vänster. Till min förvåning såg jag ett glänsande klot, farande i en otrolig fart, det tog inte längre tid än några sekunder, sträckan från syd till nord tvärs över Crystal Palace torn. Höjden på föremålet ungefär 100-200 meter och det for horisontalt ända tills det försvann ur vår åsyn.

Jag vet att det har gått tre år, men om någon sett andra iakttagelser, som inträffat denna natt och kunde hjälpa att förtydliga ett mönster och ge något trovärdigt till min iakttagelse, skulle jag bli väldigt tacksam att få veta detta.

EAST YORKSHIRE:

Andy Ellis från YORKSHIRE UFO-INFO har naturligtvis funnit sig själv upptagen av händelserna.

Dagen efter sommarsölståndet (21 juni) besökte han ESCRICK PARK ESTATE, just vid väg A19 York till SELBY nära RICCALL, där en mycket stor cirkelsamling blev synlig på natten i ett av fälten.

Charles Ferbes Adam, vilken var godsförvaltare, sade: "Det är alltid konstigt, jag vet inte vad jag ska tro om det". Geoff Eastwood från Skipwith, som brukade farmen, noterade först cirkelsamlingen medan "de" flog över hans områden, "Det" är mycket konstigt. Jag har ingen stor tro på de "främmande", så jag tror det måste vara ett skämt. Och detta är första cirkelsamlingen jag någonsin haft i mitt fält. Men jag håller mina ögon öppna om det blir några fler, sade Geoff.

Godsförvaltarens språkrör sade: "Det blev bara synligt, kom från ingenstans på måndag morgon! Vi har ingen aning vem som har gjort det. Vi försöker fundera ut vad som menas med allt.

ARUNDEL:

I oktober 1995, var James Marshall och hans flickvän ute och rastade sin hund i Arundel Park, vilken är en del av Duke av Norfolk:s ett gods vid Arundel, Sussex, på sidan av Arundel Hill. De såg då en pulserande rundel, röd/orange stillastående föremål omkring 6 meter ovanför marken. De närmade sig 300 meter från föremålet och såg att det var omkring 6 meter tvärsöver, kastande ut något som "liknade blixnar", 4 på en timme mot marken nedanför dem. Så de gick närmare. Ett mycket ljus långsträckt föremål, omkring 3-5 meter långt komma emot dem mycket fort, omkring 2 meter ovanför marken och från en punkt cirka 200 meter bort. När det kommit till ungefär 50 meter från dem försvann det bara. James och hans flickvän fick en känsla av olust så de drog sig sakta tillbaka från området.

GÖMT & GLÖMT

OM ASTRONOMI

År 1859 påstod en fransk fysiker att han sett en planet, Vulcan, närmare solen än Merkurius. Trots årtionden av sökande lyckas andra astronomer aldrig få syn på den.

År 1900 utlovades det franska Guzmanpriset till den förste som kommunicerade med rymden. Mars var dock uteslutet på förhand – det var för lätt, ansåg domarna.

Den engelske novastronomen sir William Herschel, som upptäckte Uranus, var övertygad om att solen var bebodd.

Omkring år 1900 ansåg de flesta astronomer att det fanns liv på Mars. Man ansåg sig ha sett invånarnas kanalbyggen.

År 1610 skrev den italienske astronomen Francisco Sizzi att allt som var osynligt för blotta ögat inte heller fanns. Teleskop var därför onödiga, eftersom de bara visade sådant som inte fanns.

SOND LÄMNAR NU SOLSYSTEMET.

Voyager 1-sonden, som skickades upp 1977, är det människoskapta föremål som är längst från jorden idag. Efter 26 års resa närmar den sig solsystemets yttersta gräns och är på väg ut i den intergalaktiska rymden. Den är dock 80000 år från Alfa Centauri.

Planeter bildas på 300 år

ASTRONOMI Enligt en ny teori kan planeter bildas på den astronomiskt sett otroligt korta tiden 300 år istället för de miljontals år som man hittills har trott.

Nya simuleringar som gjorts av astronomerna Lucia Meyer och Alan Boss har visat att det faktiskt är möjligt för

ett gas- eller stoftmoln att spontant bilda stora klumpar på bara några hundra år. Dessa klumpar kan ha varit början till planeter. Mayer beräknade att Jupiter haft en bildningstid på omkring 300 år men att en planet som Neptunus haft en bildningstid på ungefär 1000 år.

NÄSTA STJÄRNA ÄR 4,2 LJUSÅR BORT.

Avståndet från jorden till Alfa Centauri är 4,2 ljusår eller över en miljon gånger avståndet från jorden till solen, även kallat den astronomiska enheten (AU). Bilden är komprimerad i en logaritmisk skala, så att avståndet blir tio gånger längre för varje streck.

Med åren avtar alla sinnen utom egensinnet.

Det finns tre sorters lögn. Vanlig lögn, förbannad lögn och statistik!!

HEMSIDA

<http://come.to/hufu>

24.
Call....

Jag har varit fotgängare ända sen den dag jag försökte gå på händer...

Människan är som bananer - en del är goa o mjuka, och andra är ruttna...

Close the door - to the war.
Find the keys - to the peace

En ond tunga biter skarpare än ett svärd!

Rysk laser räddar jorden

En rysk forskare har en lösning på asteroidhotet. Han tror att katastrofen kan förhindras med hjälp av kraftiga laserstrålar.

Tidigare i veckan avslöjades att en två kilometer bred asteroid är på väg mot jorden. Den kan kollidera med jorden om knappt 17 år.

Boris Kartogin, generaldirektör vid den ryska raketproducenten Energomash, tror att en eventuell katastrof kan undvikas.

Lasern finns inte - än

Ett försvarssystem kan installeras i en bana runt jorden och utrustas med kraftiga

ga laserkanoner, starka nog att utplåna asteroiden eller ändra banan.

- En så kraftig laser finns inte än. Men det internationella samfundet diskuterar att utveckla en, hävdar Kartogin, enligt Aftenposten.

Andra forskare har spekulerat i möjligheten att ändra

asteroidens riktning med hjälp av atombomber.

Osannolikt hot

Enligt amerikanska Nasa är det ytterst osannolikt att asteroiden når oss. Risker sägs vara mindre än 1 på 100 000.

Johan Edgar

johan.edgar@aftenbladet.se

Så här tror Nasa att en asteroidkrasch kan se ut.

vå bilskojare möttes på stan:

Jaså, du är hemma? Jag tyckte du sa att du skulle åka utomlands ett par månader?
- Jo, men det blev ändrat till dagsböter.

Duellen om tyngdkraften

Newton

fick idén till tyngdlagen när han såg ett äpple falla - i alla fall enligt myten. Utifrån detta formulerade

Newton lagen om kropparnas attraktion till varandra. Han ansåg att tyngdkraften verkade omedelbart överallt.

Einstein

trodde att tyngdkraften hade en hastighet - närmare bestämt samma som ljuset. Einsteins uppfattade tyngdkraften som en krökning av själva rymden i närheten av tunga kroppar - inte som en attraktion.

HAN FICK RÄTT

Civilstånd

- Här i Orienten har varje man fem hustrur! förklarade österlänningen för turisten.

- Finns det ingen som har färre?

- Jo, bror min, han har bara en hustru, men han är unkarl.

För kortoxar

● Är du skadad i ena banden kan du ändå lätt spela kort om du klämmer fast korten i en tumstock.

Hjalmar

Grytlapp

Surkål

Lutfisk